

Kildeskat indføres i Frankrig pr. 01.01.2019

Fransk skattefrit år "*année blanche*" er ved at være slut...

Som en skatteyder siger: Det ændrer ikke noget. Det komplicerer blot tingene yderligere. Det bliver en kompleks overgang. Der vil kun være små forbedringer og mange flere ulemper end fordele. Vi har et skattesystem med så mange nicher og særordninger for hver enkelt profession. Tænk bare på tjenestemændene. Og han fortsætter: Det ville være nemmere, hvis vi alle havde samme trækprocent og ikke alle de skatte kreditter. Vi havde forstået det (red.: kildeskatten) skulle gøre skattesystemet enklere for os.

Også de franske virksomheder er skeptiske: Vi bryder os ikke om at opkræve penge på statens vegne. Det bliver ét bøvl!

Med den holdning er det svært at se, hvordan kildeskattens indførelse i Frankrig vil forløbe uden de store problemer. Franskmændene har som bekendt ry for at brokke sig højlydt, om det er overfor nedsatte fartgrænser, stigning i benzinpriser eller forringelse af pensioner, hvilket Macron uheldigvis selv påpegede for nylig. Senest har vi set "de gule veste" i aktion gøre livet surt for regeringsmagten.

I Danmark tog vi det på en anden måde, da kildeskatten blev indført i 1970, idet vi har en større tillid til staten og ikke er så mistroiske, som man er det i Frankrig.

Og Frankrig har meget andet at koncentrere sig om lige nu. Macrons popularitet er faldet drastisk, og med afgående ministre, en regeringsrokade og arbejdsmarkedsreformer er målet fuldt. Men Macron har tilsyneladende ikke planer om at udsætte indførelse af kildeskat endnu en gang. Det er interessant at se, hvor store vanskeligheder, der kommer i Frankrig med indførelsen, og om embedsmændene får tildelt et særligt „mavesårstillæg“, som de fik det i Danmark i 1970.

Baggrund: Det blev med den franske finanslov for 2017 besluttet at indføre kildeskat (*PAS = Prélèvement à la source*) i Frankrig, med virkning fra 1.01.2018 - dog blev indkomstskattereformen udsat til 1. januar 2019.

Målet er at afskaffe forskydningen på et år mellem oppebærelsen af indkomster og deres beskatning.

Når reformen træder i kraft 1. januar 2019, afbrydes betalingsstrømmen ikke, idet skatteyderne betaler skat hvert år. Men indkomster for 2018, der er et skattefrit år "*année blanche*", undtages i praksis for skat ved hjælp af en særlig skatte kredit (CIMR), der gælder i 2019 for at undgå dobbeltbeskatning. De franske skatteydere indsender som sædvanligt deres selvangivelse for 2018 i foråret 2019, og skatte kreditten beregnes automatisk. De "exceptionelle" indkomster, såsom aktieudbytter og gevinster ved salg af værdipapirer, der ikke er omfattet af kildeskat og derfor heller ikke af skatte kreditten, skal også angives på selvangivelsen. For meget betalt skat vil blive korrigeret i september 2019 i en skattemæssig berigtigelse. Det er ikke nødvendigt at advisere arbejdsgiveren.

Skat af lønninger, pensioner og dagpenge vil blive trukket direkte af arbejdsgiveren, pensionskassen etc. For selvstændige men også for private, der modtager husleje, vil skatten være i form af et månedligt forskud, som skattemyndighederne trækker direkte på bankkontoen.

Ikke bosiddende i Frankrig skal betale franske indkomst- og formueskatter med de samme satser som for bosiddende. De skatter, der ikke kan opkræves "ved kilden", trækkes på skatteyderens franske bankkonto på basis af forskudsopgørelsen, hvor skatteprocenten figurerer.

Note: I Danmark blev kildeskatten indført i 1970. Frankrig er sammen med Schweiz det eneste land i Europa, der ikke har kildeskat. Tyskland indførte den i 1920, Holland i 1941, Belgien i 1962 og Spanien i 1979.

Som bekendt, er kildeskat en skatteopkrævningsordning, hvorefter den foreløbigt anslåede skat betales (forskudsvis), efterhånden som indtægten erhverves og tilbageholdes ved "kilden", hvor dette kan ske. Det er forskudsopgørelsen, der danner grundlag for opkrævningen af den foreløbige A-skat og B-skat.

I Danmark havde Kildeskatten været forberedt siden vedtagelsen i foråret 1967, men dens ikrafttræden var blevet udsat til den 1. januar 1970, fordi det viste sig at være en større opgave end forventet at forberede det teknisk-administrative apparat. Karakteristisk nok havde de fire øverste embedsmænd i det nye Kildeskattedirektorat fået tildelt et særligt „mavesårstillæg“, og finansminister Poul Møller (K), der var den politisk hovedansvarlige for reformen, havde i 1969 midlertidigt måttet sygemeldes på grund af akut overanstrengelse.